

דלא מסתבר כלל **שbateha מדינה ותחת אותו השלטון** ימצא חלק מבני המדינה שאינם נגורים אחר חשבון אותה המדינה.²³

הרשׂזִיא מחדש חידוש שלא ראיינו כמותו אצל שאר הפסיקים שדנו בסוגיה זו, והוא הגדרת מקום לצורך חיוב يوم טוב שני של גליות, לפי השתייכות המדינה²⁴. אומנם העיר אילת לא קודשה מעולם חלק הארץ, אך היא שיכת למדינת ישראל השולטת על ארץ ישראל, וכן גם אילת תיפחן חלק הארץ ישראלי בהווה, להלכה ולמעשה לענין يوم טוב שני. לחיזוק טיעונו מוסיף הרשׂזִיא שבכוחו של השלטון לצרף שטחים סמוכים או מחוברים לארץ ישראל, וזה יהיה תקף גם כשיעור הלכתי:

מי'ם [מכל מקום] כל זמן שהם כן סמוכות ומחוברות לא"י הרי הם שפיר נטילים לא"י ודינם לענין זה ממש כא"י ואין צריכים כלל להחזיק במנהג אבותיהם. וא"כ [ואם כן] אפשר דלבבי הדין של יו"ט שני יש מקום לומר שגם **בב' השלטון** מועיל לצרף את כל השטח שמחובר לא"י ונתנו לרשותם להחשב לענין קביעות המועדים כמחוברת ממש לא"ע[...]
שהשלטון הוא אחד בידי ישראל שבא"י שפיר חשובה גם אילת כא"י לענין דין יו"ט שני של גלוות.²⁵

אומנם ניתן לומר כי אין כאן הכרה במונרכיה הציונית שבארץ ישראל, אלא כל שלטון שהוא חייב את תושביו לחוג את אותם ימים טובים. אך במהלך תשובתו מעלה הרשׂזִיא טענה פהו העיר אשקלון ודורמה לה לא קודשה הארץ על ידי עולי מצרים²⁶, ואשקלון עצמה אינה כלולה גם כן: "הר מפורש כתוב הרמב"ם בפרק א' מתורומות הלכה ז' שرك מאשקלון לצד דרום מתחיל התחום של כבושים עולי מצרים ואשקלון עצמה נחשבת כבר מחוץ לגבולות עולי מצרים".²⁷ ועוד הוא כותב לגבי אзор בית שאן: "דבית שאן לא חסיב בכלל כבושים עולי מצרים ולפיכך פטורה למורי מתורמות ומעשרות, ונמצא שלדעת הריטבי"א²⁸ יש להסתפק גם על בית שאן אם לא אמר כדבורינו ודוק".²⁹ טענות אלה כלפי המקומות הללו היו נוכחות גם לפני שנת תש"ט, שנת כתיבת התשובה. נמצא שرك השלטון היהודי בארץ ישראל הוא שהכתיב את הממציאות ההלכתית אחרת, אליבא דהרשׂזִיא, ולא סתם שלטון כלשהו³⁰.

זאת ועוד, בשיחה שהייתה לי עם הרב אהרון גולדברג, נצד של הרשׂזִיא (והמושcia לאור של מהדורות מנוחת שלמה' ב'ג') סייר לי הלה בכבב, שבכתב ידו של הרשׂזִיא בתשובה זו לא הייתה כתובה המילה 'שלטון' בלבד, אלא המילים 'השלטון והמלכות של ישראל'. ביטוי שחזר על עצמו ארבע פעמים במהלך התשובה³¹. בשיס לב לשון שהוא נוקט בה בחותיחשותו לזמן ומשמעותו ההלכתית: "ז' בזמננו אנו שהשלטון והמלכות הם של ישראל... לא שייך לומר שבני אילת אינם נגורים אחר ארץ ישראל". וכן ללשונו המורה על המדינה: "שלטון אמדינה הוא בידי ישראל שבא"י שפיר חשובה גם אילת כא"י לענין דין יו"ט שני של גלוות". היו במשפטת הרשׂזִיא מי שלא רצוי בשום אופן שנוסח 'המלכות של ישראל' יופרנס, ודרשו בתקיפות מהרב אהרון גולדברג לשנות מהנוסח המקורי, ולהשמיט מינוח "ציוני" זה. בשל שיקולים פוליטיים ואידיאולוגיים אולי זה האחרון נعتר בלילה ברירה.

נמצא אם כן, שהרשׂזִיא מכיר בשלטון היהודי בארץ ישראל, ככזה שיכל אפילו להגדיר מהי ארץ ישראל. הגדרת הגבולות הינה בעלת משמעות ההלכתית להלכה ולמעשה, אפילו במקומות שלא קודשו

²³ הרשׂזִיא, מנחת שלמה, תנינא, סי' מ"ו; מנחת שלמה, חי'ב, סי' מ"ד, בשינויים קלים; יום טוב שני בhalbתו, עמי' שנו'-שס'ד'; לירוזון, שמחה בונם, תשס'ג. שלchan shelma - הלבוטו יו"ט וחומרה, ללא ציון שם הוצאה, ירושלים, ח'יא עמי' ייז' (א); אומנם בספר יום טוב שני בhalbתו, פרק י"ח הערה י"א, הביא שהרשׂזִיא בסוף ימי פסק שעל תושבי העיר אילת לנוhow יום טוב שני מספק. וכן הסתפק בדיון זה למעשה, ראה: סטפנסקי, נחום, תשנ'ט. עללו לא בובל, ללא ציון שם הוצאה, ירושלים, חי'ב עמי' רפייט.

²⁴ קריטיריוון השיקות המדינית או השלטון, נמצא אומנם בספרות הפסקה באופן כללי, בעיקר בנושא "דינה דמלכותה דינא". אולם הוא ייחודי לרשׂזִיא בסוגיה זו, והוא היחידי שעשה בו שימוש ועל פיו הכריע.

²⁵ הרשׂזִיא, מנחת שלמה, תנינא, סי' מ"ו
ויהרי לשיטתו עולי מצרים הם המקדים את ארץ ישראל.

²⁷ מנחת שלמה, שם.

²⁸ ווזכר שהוא עצמו פוסק כדעת הריטבי'א.

²⁹ מנחת שלמה, שם.

³⁰ להלן, בתשובה על דין קריעה על ירושלים בזמן הזה, ארחיב מהו המובן ההלכתי למושג 'שלטונו'. מדובר הוא על שלטון ירושלמי בדוקא. כל שלטון אחר, מבחינה ההלכתית נחשב חורבן. לכן כשהרשׂזִיא משתמש במונח 'שלטונו', הוא מתייחס לשולטן ירושלמי-יהודי בכוונה תחילתה.

³¹ התשובה יכולה נמצאת בארכיוון פרטני שברשותי. התשובה ניתנה לי מאת הרב אהרון גולדברג, ועל כך תודתי נתונה לו.